

Yêu Thương Chính Là Thực Thi Lòng Thương Xót!

82 tuổi thọ với 60 năm trong đời sống thánh hiến, Chị Simone là Nữ Tử Chúa Thánh Thần. Xin nhường lời cho Chị gọi lại chặng đường trải qua với ước nguyện kéo dài di sản của Hội Dòng là luôn sống cạnh những người nghèo khổ nhất.

6 thập niên trôi qua trong đời sống thánh hiến và suốt thời gian này, tôi không bao giờ đánh mất lòng tin tưởng nơi THIÊN CHÚA. Không Bao Giờ! Tôi đã biết rõ ngay từ đầu là tôi ký thác đường đời cho Ai, và nhất là, tôi cảm thấy thật hạnh phúc trong đời sống thánh hiến.

Tôi chào đời tại Saint-Méen ở miền cực Tây nước Pháp, nơi có sự hiện diện của Các Nữ Tử Chúa Thánh Thần. Vì thế vào thời niên thiếu tôi đã có ý định gia nhập Hội Dòng. Nhưng vấn đề không đơn giản. Chúng tôi có 6 anh chị em mà Chị Cả tôi cũng muốn trở thành nữ tu. Ngoài ra chúng tôi gặp sự chống đối từ phía thân phụ. Lý do là vì Cô chúng tôi là nữ tu dòng Thánh Toma ở Villeneuve, nên thân phụ tôi ra lệnh: "Hoặc là con vào dòng của Cô hoặc là không đi đâu hết!".

Dẫu vậy, tôi vẫn vượt qua thử thách và, vào năm 18 tuổi, tôi xin vào Tập Viện của Các Nữ Tử Chúa Thánh Thần. Tuy nhiên, sở dĩ tôi dám làm như thế là vì tôi nhận được sự bảo trợ từ phía hiền mẫu. Mẹ tôi rất đạo đức. Đối với Mẹ, chúng tôi không được phép đi ngược thánh ý THIÊN CHÚA. Bởi vì, chính THIÊN CHÚA dẫn đưa chứ không phải chúng ta quyết định. Mẹ nói

- Con cứ an tâm đi theo con đường con muốn chọn.

Nhưng rồi Mẹ tôi lâm bệnh nên tôi phải ở lại gia đình chăm sóc cho đến khi Mẹ khỏi bệnh tôi mới gia nhập Tập Viện một năm rưỡi sau đó.

2 năm sau, tôi tuyên khấn lần đầu và nhận bài sai đi làm việc tại Nhà Dưỡng Lão. Tôi mau mắn vâng lời, bởi lẽ đối với tôi, không có vấn đề gì hết. Thêm vào đó, tính tình tôi vốn ưa thích gần

gửi người nghèo, những người bị bỏ rơi. Có lẽ tôi thừa hưởng đức tính cao quý này từ thân mẫu. Mẹ tôi luôn rộng tay giúp đỡ những người túng thiếu.

Phục vụ tại Nhà Hưu Dưỡng trong vòng hơn 10 năm thì tôi nhận lệnh bê trên chuyên đến một nơi khác. Đây là lúc phải thực thi lời khấn vâng lời, cho dù có phải ra đi trong nước mắt với sự luyến tiếc nhớ nhung của các vị lão thành từng được bàn tay tôi chăm sóc.

Thời gian trôi qua cho đến năm 1995 thì tôi chính thức nghỉ hưu và đến sống tại cộng đoàn ở Plouguin. Nơi đây tôi phụ giúp Văn Phòng Tuyên Úy của Nhà Dưỡng Lão. Đến năm 2009 thì tôi chuyên về sống tại Nhà Mẹ và phục vụ tại Trung Tâm Tiếp Đón Xã Hội của tòa thị chánh. Các Nữ Tử Chúa Thánh Thần có nhiệm vụ túc trực nơi Trung Tâm để tiếp đón tất cả những ai đến xin giúp đỡ. Đặc biệt chúng tôi lắng nghe tất cả những ai đến để giải bày tâm sự, trút bỏ nỗi lòng và xin lời khuyến khích, an ủi. Tại Trung Tâm có một sân rộng, nơi diễn ra các sinh hoạt và chúng tôi phải qua lại nhiều lần cái sân này. Chúng tôi thường nhắc nhở nhau:

- Chúng ta gieo vãi hạt giống bác ái!!!

Nơi Cộng Đoàn, Chị Em chúng tôi thường xuyên đọc và suy gẫm về lời Đức Chúa GIÊSU phán: "Quả thật, Thầy bảo các con: những gì các con đã làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Thầy đây, là các con đã làm cho chính Thầy vậy". Đối với chúng tôi, sống bác ái là tiếp tục sống đặc sủng của Hội Dòng. Thế giới ngày nay vẫn còn đầy dẫy nghèo đói, tuy dưới một dạng thức khác, nhưng vẫn luôn luôn là nghèo đói, bần cùng. Chúng tôi phải yêu thương như THIÊN CHÚA là CHA yêu thương chúng tôi. Yêu thương chính là thực thi Lòng Thương Xót vậy.

... Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU phán cùng các môn đệ rằng: "Khi Con Người đến trong vinh quang, có hết thấy mọi thiên thần hầu cận, Người sẽ ngự trên ngai uy linh của Người. Muôn dân sẽ được tập hợp lại trước mặt Người, và Người sẽ phân chia họ ra, như mục tử tách chiên ra khỏi dê. Chiên thì Người cho đứng bên phải, còn dê ở bên trái. Bấy giờ Vua sẽ phán với những người bên hữu rằng: "Hãy đến, hỡi những kẻ CHA Ta chúc phúc, hãy lãnh lấy phần gia nghiệp là Nước Trời đã chuẩn bị cho các con từ khi tạo dựng vũ trụ. Vì xưa Ta đói, các con đã cho ăn, Ta khát, các con đã cho uống, Ta là khách lạ, các con đã tiếp rước, Ta mình trần, các con đã cho mặc, Ta đau yếu, các con đã viếng thăm. Ta bị tù đầy, các con đã đến với Ta". Khi ấy, người lành đáp lại rằng: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ chúng con thấy Chúa là lữ khách mà tiếp rước, mình trần mà cho mặc; có khi nào chúng con thấy Chúa yếu đau hay bị tù đầy mà chúng con đến viếng thăm Chúa đâu?" Vua đáp lại: "Quả thật, Ta bảo các con: những gì các con đã làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây, là các con đã làm cho chính Ta vậy" (Matthêu 25,31-40).

("Église en Finistère", Quimper et Léon, No 239, 12 Novembre 2015, trang 18-19)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt